

ročník 2015

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc listopad

sv. Mikuláš osvobozuje tři nevinné

Milí farníci,

čas nezadržitelně běží, blíží se konec liturgického roku a v neděli 29. listopadu vstoupíme do Adventu, kterým začne rok nový. Začne také mimořádný Svátý rok milosrdenství, který vyhlásil papež František. Advent je doba duchovní přípravy na vánoční svátky, připomínkou, že je třeba připravit nejen sváteční stůl, dárky svým nejbližším, ale především svou duši. Pán přichází a klepe na dveře našeho srdce.

Na jednom známém obraze je Ježíš v setmělé zahradě. Levou rukou drží lampu, která celý výjev osvětluje, a pravou tluče na mohutné a pevné dveře.

Když byl tento obraz poprvé představen veřejnosti, jeden návštěvník měl k autorovi připomínku.

„Na vašem obraze je chyba. Ty dveře nemají kliku.“

„To není chyba,“ odpověděl malíř. „To jsou dveře lidského srdce. Ty se dají otevřít jen zevnitř.“

Ano, srdce člověka jsou jedinými dveřmi, které mají kliku jen zevnitř. Pán Ježíš, jehož příchod čekáme, se nebude nikam vlamovat, on jemně klepe – a čeká. On, který je tváří Otcova milosrdenství, chce přijít i ke mně. Dovolím-li mu to, potom i já budu milosrdnější ke svým bližním. Otevřít mu své srdce konkrétně znamená snažit se v Adventu o intenzivnější, upřímnější modlitbu, přijmout svátost smíření, přijímat co nejčastěji Pána Ježíše ve svatém přijímání.

Přeji všem takto prožitý Advent.

P. Martin

Hledáme osobnost farnosti

Milí čtenáři, ráda bych vám představila Evu Solovskou, která působí v naší farnosti jako členka pastorační rady a má na starosti práci s malými dětmi. Spolu s manželem Mirkem se k nám přistěhovali v roce 2008 a vychovávají spolu 2 děti. Pracuje jako učitelka na gymnáziu.

Jakou školu jsi studovala? Vždycky jsi chtěla být paní učitelkou? Určitě to není lehké povolání, protože dnešní děti jsou jako šídla a rozumu mají za 3.

Studovala jsem na Gymnáziu Jana Opletala v Litovli, po maturitě na Masarykově Univerzitě v Brně obor Anglický jazyk a literatura a Učitelství matematiky pro SŠ. Učitelkou jsem chtěla být od malička, hrávala jsem si na školu s panenkami a s kamarádkami, ale původně jsem chtěla být učitelkou v mateřské škole. Dnes jsem ráda, že jsem se rozhodla pro středoškolačky, jsou lépe zvladatelní a ve většině případů už rozum mají.

Kde vlastně teď pracuješ?

Na Slovanském Gymnáziu Olomouc, učím anglický jazyk.

Blíží se nám doba vánoční, dodržujete doma nějaké zvyky?

Mám Vánoce opravdu ráda, těším se na ně dlouho dopředu a také si užívám veškeré přípravy. Co se týče těch zvyků, myslím, že v naší rodině jsou to jen ty obvyklé. V adventu se s dětmi večer modlíme u adventního věnce, společně pečeme cukroví, na Štědrý den se postíme, k večeři je tradičně kapr s bramborovým salátem, který vždycky chutná tak nějak líp než přes rok, po večeři jdeme ke stromečku, rozdáme si dárky, atd. Dříve jsem chodila na půlnoční mši svatou, ale od té doby, co máme malé děti, se snažíme jít společně na odpolední mši. Je hezké, že od loňska ji můžeme prožít i v našem kostele. Na první svátek jezdíme k manželovým rodičům,

na druhý se sejdeme s mými sourozenci a jejich rodinami u mých rodičů.

Vím, že děti dají hodně práce a najít si čas na své záliby je někdy problém. Ale přesto se chci zeptat, co ráda děláš, nebo jaké máš koníčky?

Moc ráda čtu, už od dětství, i když v poslední době jsou to hlavně učebnice angličtiny :-). Taký mě hodně baví pečení (miluji sladké, pro své děti pečou narozeninové dorty) a ráda chodím na procházky, poslouchám hudbu a zpívám si.

Protože vím, že jste zapojeni ve společenství rodin v naší farnosti, chtěla bych se tě zeptat, jak často se scházíte, kdo ho vede a jestli se vám letos podařilo někam společně vyrazit?

Scházíme se každý měsíc, původně nás vedl otec Tomáš, který naše společenství založil, teď se snažíme sami a letos o prázdninách jsme společně strávili dovolenou u Vranovské přehrady.

Jistě máš nějaká nesplněná přání, prozradíš nám aspoň jedno. Co bys chtěla v životě zažít nebo zkusit?

Mým snem je cestovat, poznávat nová místa, mluvit cizími jazyky. Ráda bych opět navštívila Velkou Británii, kde jsem před lety strávila několik měsíců jako au-pair, a hlavně Skotsko, kde jsem ještě nebyla.

Tak já ti přeji, aby se tvé přání splnilo, rodina ať je ti stále oporou a pevné nervy a Boží pomoc při práci s dětmi, jak doma, tak ve škole nebo ve farnosti.

Pěkné prožití adventní doby a děkuji za rozhovor

Také já děkuji a přeji to samé Tobě i všem čtenářům!

Vendula Koupilová

Svátek Neposkvrněného početí Panny Marie

Tento svátek připadá na 8. prosince a připomíná nám, že P. Maria, jako budoucí matka Ježíše Krista, byla od samého počátku své existence uchráněna dědičného hříchu. Jedná se tu o početí Panny Marie nikoli způsobu, jak Panna Maria počala Ježíše Krista. Proto se také Neposkvrněné početí slaví právě 9 měsíců před svátkem Narození Panny Marie, které si připomínáme 8. září.

Učení církve o neposkvrněném početí Pany Marie je výsledkem mnoha staletí vývoje. Teprve až 8. prosince 1854 ji papež Pius IX. po dlouhých poradách s významnými teology celého světa slavnostně prohlásil za článek víry – dogma. Liturgicky se slaví jako slavnost s doporučením zasvěceného svátku.

V letošním liturgickém roce tímto dnem začíná mimořádný Svatý rok Božího milosrdenství, vyhlášený Svatým otcem

Františkem. Při této příležitosti se v Římě ve významných bazilikách otevírají tzv. Svaté brány, které jsou v ostatních letech zadrženy. Tyto brány budou mimořádně zřízeny i v naší Olomoucké arcidiecézi. O třetí neděli adventní se poprvé otevřou v Olomoucké katedrále, na Velehradě a Svatém Hostýně. Znamením Svatého roku je pouť, kterou každý vykoná podle svých sil, protože pouť je podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se být milosrdní k druhým jako Bůh k nám. Zvláštní akce bude v postní době – zakončení Svatého roku na Krista Krále 20. 11. 2016.

Petra Obšelová

Řeholní život v Českých zemích

Ženské řády na Moravě

Co udávají historické prameny?

Je bláhové si myslet, že Evropa 10. století je Evropou ryze křesťanskou. Slavný a historicky zaznamenaný křest se týkal většinou jen panovnickovy rodiny a jeho družiníků. I po všeobecném přijetí křesťanství se pohanské zvyky v různé míře mísí s církevními rituály ještě celá staletí. Nejstarším řádem na našem území byly benediktinky a benediktini, a až do poloviny 12. století se u nás jiné řády nevyskytovaly vůbec. Nejstarším klášterem v Čechách je klášter benediktinek na Pražském hradě, jenž byl založen roku 970. V roce 993 přibyl nejstarší mužský benediktinský klášter – v Břevnově, jež byl založen biskupem sv. Vojtěchem a Boleslavem II. Do 12. století vznikají ještě další kláštery, mezi nimiž je i Klášterní Hradisko (1078).

Významným bodem pro rozvoj církevních řádů v Čechách je příchod jezuitského řádu. Členové řádu byli pověstni vysokým vzděláním a dobrou duchovní přípravou. Na Moravě založili jezuité první řeholní dům v Olomouci r. 1566 a o sedm let později i v Brně.

Řádů je u nás bezpočet, ale pro velmi stručné přiblížení jsem vybrala pár řádů ženských, jejichž vznik je spjat s Olomoucí:

KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

Sestry se řídí řeholí sv. Augustina. Kongregace byla založena v Olomouci roku 1887 jednak z iniciativy olomouckých Dominikánů, jednak z podnětu dvou terciářek, které zakoupily dům v Olomouci – Řepčíně. Zde se spolu s dalšími pěti ženami usadily a žily společně v duchu dominikánské spirituality. Základní činností sester byla výchova a vzdělání dívek. První škola byla zřízena právě v Řepčíně. V Litoměřicích na biskupství a v konviktu, vyučují náboženství, učí jazyky Sestry působí ve školství, vedou několik škol a internátů pro studentky. Působí v a vyučují na teologické fakultě.

Řeholní oděv - oděv tvoří bílá říza přepásaná koženým pásem, na němž je zavěšen patnáctidesátkový růženec; černý závoj doplněný černou kapou, škapulíř.

Sídlo – Olomouc, Brno, Praha, Jablonné v Podještědí, Bojkovice, Střelice u Brna

KONGREGACE SESTER NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE III. ŘÁDU SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

Cílem sester je pod vedením Panny Marie a dle příkladu sv. Františka následovat Krista v jeho smírné oběti a podávat mu náhradu za jeho odmítnou zneuznanou lásku. Kongregace vznikla v Olomouci spojením dvou společenství s podobným cílem a zaměřením. První z těchto společenství vznikla pod vedením P. Petra Friedlanda r. 1846. Její členky chtěly sloužit Bohu a věnovat se výchově dívek. V roce 1851 vznikla obdobná společnost pod vedením P. Antonína Štěpaníka. V roce 1856 byly obě spojeny v jednu a o tři roky později

papež tuto novou kongregaci potvrdil. Sestry působily na školách všech stupňů: mateřských, základních, rodinných, pracovních pro dospívající dívky i v ústavech pro vzdělávání učitelek.

V současné době sestry pečují o poutní místo na Hoře Matky Boží v Králíkách, kde slouží poutníkům. Vyučují také náboženství, navštěvují staré a nemocné lidi a pomáhají jim. V Olomouci vedou internát pro dívky.

Řeholní oděv - oděvem je hnědý hábit s bílým límečkem přepásaný koženým pásem, černý škapulíř, černý závoj na bílém čepěčku a medaile panny Marie Neposkvrněné.

Sídlo - Olomouc, Uherský Brod, Brno, Lubica (SR), Stadtbergem (Německo), Tartu (Estonsko)

KONGREGACE SESTER PREMONSTRÁTEK

Sestry se řídí stejně jako premonstrátský řád řeholí sv. Norberta.

Tato kongregace je jednou z nejmladších větví Premonstrátského řádu. Byla založena 27.4. 1902 strahovským opatem na poutním místě Svatý Kopeček u Olomouce. Ještě též rok byla schválena na generální kapitule v Belgii a přijata do premonstrátského řádu. Kongregace se postupně rozrůstala a potřebovala větší prostory. Proto byl roku 1931 zbudován na Svatém Kopečku nový mateřinec a o rok později i exerciční dům. V roce 1950 byla činnost kongregace přerušena a řeholnice byly vystěhovány. Objekt sloužil jako základní a mateřská škola. V roce 1991 byla budova sestrám opět vrácena. Škola byla roku 1999 přestěhována do nového centra v Olomouci. Sestry se po rekonstrukci mohly vrátit na Svatý Kopeček roku 2000.

Ve své komunitě se starají o staré řeholní sestry. Jinak také pracují v hospici sv. Kláry, na sekretariátě olomouckého arcibiskupství, jedna ze sester vede chrámový sbor, jiná vyučuje na teologické fakultě v Olomouci, sestry se také věnují mládeži a katechetům.

Řeholní oděv - bílý hábit s bílým závojem, škapulíř, po věčných slibech sestry dostane zlatý prsten s rytinou monstrece a jména Maria.

Sídlo - Humpolec, Olomouc - Svatý Kopeček

SPOLEČNOST SESTER JEŽÍŠOVÝCH

Společnost vychází z odkazu sv. Ignáce z Loyoly. Náplní života sester je následovat Ježíše Krista rozjímavým životem v činnosti a hledat a nacházet Boha ve všech věcech a s láskou mu sloužit.

Společnost sester Ježíšových vznikla v roce 1981 v Rakousku v Klagenfurtu. Do Čech se SSJ dostala v roce 1990. Tehdejší olomoucký arcibiskup Vaňák společnosti poskytl faru v Moravské Hůzové a jeho nástupce arcibiskup Graubner společnost v roce 1993 schválil. Od 15.3.2002, kdy byla společnost schválena římskou Kongregací pro Instituty

zasvěceného života a společnosti apoštolského života, je SSJ řeholním institutem diecézního práva.

Sestry se zaměřují zejména na služby v církvi, pracují s mládeží a pečují o staré a nemocné lidi. Působí např. jako pastorační asistentky, vyučují náboženství, pracují také v charitativních zdravotnických zařízeních (i v nemocnicích jako zdravotní sestry), biskupském gymnáziu, katechetickém centru a na teologické fakultě. Spolupracují také s Jezuitu.

Řeholní oděv - nepoužívají klasický řeholní oděv, jen pro slavnostní příležitosti mají jednotný tmavomodrý kostým. Nosí také náprsní kříž s písmeny SSJ a malý barevný odznak Společnosti na svrchním oděvu. Jinak se oblékají jednoduše a přiměřeně řeholnímu stavu.

Sídlo - Olomouc, Praha, Hradec Králové, Hostinné, Ústí nad Orlicí, dub nad Moravou, Český Těšín.

KLARISKY- KAPUCÍNKY

Řád se řídí řeholí sv. Kláry. Hlavní činností klarisek-kapucínek je kontemplativní modlitba. Krom toho vykonávají

běžnou práci v domě, na zahradě, v kuchyni apod., vyšívají kněžské ornáty, štolý, křestní roušky atd.

Řád klarisek vznikl roku 1212 z iniciativy sv. Kláry, spolupracovnice sv. Františka z Assisi. Řád se rychle rozšiřoval po Evropě. V Čechách jej založila současnice sv. Kláry Anežka Přemyslovna. První klášter vznikl v roce 1234 na Františku v Praze a sv. Anežka se stala jeho první abatyší. Další konventy byly založeny v Chebu, Českém Krumlově, v Panenském Týnci, v Olomouci, Znojmě a Opavě. V roce 1990 se přestěhovaly na faru do Šternberka a v průběhu devadesátých let byl z darů dobrodinců vystavěn nový klášter sv. Anežky.

Řeholní oděv - hnědý hábit přepásaný cingulem, černý závoj (novicky mají bílý), škapulíř, růženec, na nohou nosí sandály.

Sídlo - Šternberk

Anna Jahodová

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatý Mikuláš

Narodil se okolo r. 260 v Patrasu na jihu Malé Asie (dnešní jižní Turecko). O jeho rodině a dětství se nedochovalo téměř nic. Základy křesťanské výchovy přijal pravděpodobně od rodičů, po nichž později zdědil nemalé jmění, které používal ke konání skutků milosrdné lásky.

Všechno co se vypráví o jeho dětství se nevztahuje k němu, ale ke stejnojmennému mnichovi, který žil o 200 let později v téže oblasti. Byl to Mikuláš Archimandrita ze Siónu a biskup v Paneře. Podle legendy v jeho rodném městě se jedna šlechtická rodina dostala do nouze a otec chtěl své 3 dcery vydat prostituci. Mikuláš je ochránil od tohoto údělu a zbavit bídy, když 3x po sobě vhodil v noci do jejich okna váček peněz. Šlechtic dával pozor a po třetí poznal dárce – Mikuláše. Svým milosrdným skutkem utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku. Po odhalení, aby se vyhnul pochvalám i pro touhu po výhradní službě Bohu, se vydal na pouť do Svaté země. Další životní příběh se vypráví o jeho plavbě na loď do Egypta. Za velké bouře přepadla námořníky obava o život a prosili ho o modlitbu. Mikuláš se v důvěře o Boží pomoc obrátil modlitbou k nebi a vichřice a bouře ustaly. Z Egypta potom navštívil Jeruzalém a další svatá místa. Při rozjímání na poušti pocítil nutkání k návratu. Na cestě zpět, kolem roku 280, se brzy ráno zastavil v kostele města Myra. Když biskupové našli modlícího se Mikuláše, vložili na něj ruce, aby z něj učinili místního biskupa. Mikuláš se nepovažoval za hodného pro takový úřad, ale když nepomohly jeho namítky, podrobil se volbě. Velmi pravděpodobnou příčinou biskupské volby lidu byla pověst svätce lásky. Mikuláš žil asketickým životem a na biskupském stolci se stal vzorem

opravdové lásky k Bohu a bližním. V jednom vyprávění se uvádí, že studoval v Alexandrii a na zpáteční cestě zachránil život jednomu námořníkovi, který spadl do moře. V další legendě se popisuje, že za zuřivé bouře u pobřeží Lycie se námořníci dostali do nesnází a volali o pomoc. Najednou se mezi nimi objevil muž, který jim pomáhal plachtami i lanem. Po bezpečném přistání šli prý poděkovat do kostela a v místním biskupovi poznali svého zachránce. Jeho životopisec zmiňuje historii, jak zachránil v Myře 3 nevinné lidi před popravou. Další 3 úředníci, které velitel pretoriánů obvinil ze spiknutí měli být popraveni. Byli však nevinní. Když se to Mikuláš dověděl, spěchal na popraviště, vytrhl katovi meč a pohrozil guvernérovi. Zachránil obyvatele Myry od hladomoru tím, že přesvědčil kapitány lodí, kteří kolem Myry pluli do Konstantinopole s nákladem obilí, aby jim část obilí složili v Myře. Dosáhl snížení poplatků pro myrské občany. Vykoupil děti, kterým hrozila smrt za krádež. Dále se v životopise vypráví, že docházelo při nesplacení dluhů k braní dítěte do zástavy, které mohlo být prodáno na trhu s otroky. Také těmto rodinám pomáhal tajně vkládáním potřebného obnosu do okna.

Byl zřizovatel škol a sirotčinců, které pak navštěvoval. O Mikuláši se píše, že byl pokorný a nikdy nevyhledával své vlastní cti, ale snažil se vždy šířit slávu Boží. Navštěvoval a těšil nemocné vězně, zajatce. Sytil hladové a byl ochráncem dětí, zvláště sirotků, vdov, a všech lidí nevinně pronásledovaných.

Vystupoval s laskavostí a mírností, ale za Kristovu víru statečně bojoval.

Z vlády císaře Diokleciána byl zajat, poslán do vyhnanství a vězněn. Utrpení snášel s vděčností a spoluvězně povzbuzoval v důvěře v Boží Prozřetelnost, vykládající jim učení Kristovo. Na svobodu se dostal až za císaře Konstantina Velikého. R. 313 se vrátil do pastýřského úřadu v Myře. Mikuláš zemřel 6. prosince kolem poloviny 4. století a byl pohřben v kostele v Myře. Za svatého byl uznáván velmi brzy. K největšímu rozšíření došlo od 8. St. v Rusku, kde se stal národním patronem a po celé Evropě od 10.st.. V roce 1087 řečtí imigranti uprchli před Turky a s 62 italskými námořníky se v Myře zmocnili ostatků sv. Mikuláše. Převezli je do Bari v Apulii, aby je zachránili před zneuctěním od

Sarácenů. V italské Bari nechali ke cti sv. Mikuláše vystavět nádhernou baziliku.

Sv. Mikuláš je patronem například Ruska, Řecka a Sicílie. Dále je patronem dětí, cestujících, hasičů, námořníků, nevinně odsouzených, novomanželů, rybářů, studentů, vědců, zajatců a za šťastný sňatek. Je ochránce na cestách, proti vodním pohromám, proti strachu, ztracených věcí a ochrany před zloději.

Abtributy sv. Mikuláše jsou: berla, biskupská mitra, kniha evangelií, 3 zlaté koule nebo jablka, chleby, kostel, kotva, křtitelnice, loď a měsíc.

V našem kostele je sv. Mikuláš vyobrazen vpravo v první oválné lunetě od kůru.

Vychodilová Božena

Korunka k Božímu Milosrdenství

Modlí se na obyčejném růženci obdobně jako růženec k Panně Marii.

Na začátku:

Otče náš..., Zdrávas Maria... a Věřím v Boha...

Na zrnkách Otčenáše (1x):

Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (10x):

Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na konci (3x):

Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Vendula Koupilová

Rok Božího milosrdenství

Vážení čtenáři, blíží se konec roku 2015 a s ním také konec liturgického roku. Nebyla by v tom žádná velká zvláštnost, pokud by papež František nevyhlásil "Rok Milosrdenství". Začne 8. prosince a bude ukončen na slavnost Krista, Krále, 20. listopadu 2016. Papež František jej oznámil slovy: „Často jsem přemýšlel, jak může církev více poukázat na své poslání být svědkem milosrdenství. Je to cesta, jež začíná duchovním obrácením. Proto jsem rozhodl vyhlásit mimořádné jubileum, v jehož středu bude milosrdenství. Bude to Svátý rok milosrdenství. Chceme jej prožívat ve světle Pánova slova: 'Buďte milosrdní jako Otec'. V těchto slovech je obsaženo téměř vše, co definuje tento rok. Ano, bude spojen i s mnoha

formálními prvky, jako například otevření čtyř Svátých bran v papežských bazilikách. Avšak primárním smyslem je obnovení vztahů mezi člověkem a Bohem a také mezi námi, lidmi. To platí i pro ty, kteří mají s Bohem nevyřízené účty a odkládají je na další časy. Pamatujme na to, že Bůh je vždy ten první, kdo nám chce odpustit a usmířit se s námi. A nejen to, On je ten, který nám dá novou sílu, díky níž začneme žít život hlouběji a víc naplno. K tomu nám může pomoci i možnost získání plnomocných odpustků, které získáme během Roku Milosrdenství po splnění daných podmínek.

Josef Rozsypal

Senická nota oslavila 15 let

V sobotu 10. října se náš farní kostel v Senici proměnil v místo společného setkání schol. Od ranních hodin jsme připravovali kostel i faru na příjezd našich zpěváků a muzikantů. I v letošním roce byly vyhlášeny 4 kategorie: sólový zpěv, duety, dětské scholy a scholy dospělácké. O nejlepšího sólistu se utkali celkem 3 soutěžící a první místo si vyzpíval Vítek Solovský z Olbramovic. První místo v kategorii duo zůstalo doma, v Senici, kdy si první místo vyzpívalo naše sesterské duo: Vendula Koupilová a já. S velkou radostí jsme po kratší pauze v Senici přivítali scholu z Ostrožské Nové Vsi, která dorazila i s Otcem Petrem Krajčovičem. Malá schola z Ostrožské Nové Vsi se nezalekla konkurence a získala první místo v kategorii schola – děti. Tradičně největší konkurence byla v kategorii schola – dospělí. Tam mezi sebou „soupeřilo“ celkem 7 schol: Pramen Cholína, Schola Ostrožská Nová Ves, Schola Jednov, Schola Dejme toMu z Prostějova, Schola Těšetice, Schola Hnojice a hudební seskupení Mandaléna, vytvořené z části našeho sboru a scholy. Zde bylo rozhodování, tak jako každý rok, nejtěžší. Putovní pohár si odvezli úžasní hudebníci do Hnojic.

Poslední kategorií, o které rozhodovali všichni účastníci Senické noty, byla „Cena publika“. Každý měl možnost

dát svůj hlas jedné schole. Všem nám se nejvíc líbila schola Dejme toMu z Prostějova, která přijela do Senice letos poprvé.

Senická nota letos oslavila letos krásných 15 let. Přejeme si, aby žila dál, dospěla a získala si stále místo v kalendáři naší farnosti a obce.

Děkuji Vám všem, kteří jste nám pomáhali s organizací letošního ročníku. Děkuji moderátorům Jitce Weigelové a Honzovi Navrátilovi, děkuji odborné komisi panu dirigentovi Martinu Blechtovi z Jeseníku, Báře Cigánkové z Arcidiecézní charity v Olomouci, Timu Kadlecovi z Brna, Markétě Poštulkové z Troubelic a Jendovi Putnovi z Rozvadovic, děkuji paním kuchařkám ze základní školy v Senici za vynikající guláš k večeři, děkuji panu starostovi Michalovi Tichému za pomoc a zapůjčení přísálí KD ke společné večeři. Děkuji všem, kteří pomáhali v kostele, na faře, na sále. 16. ročník Senické noty bude již tradičně druhou říjnovou sobotu – tedy 8. října 2016.

Dominika Doláková st.

schola Hnojice

Pohled z Boloně (6)

Aneb kdo stojí přede dveřmi?

Milí farníci a přátelé, jak se vám daří? Tato otázka přirozeně provází každý začátek dopisu, kterým se snažíme potěšit své blízké, se kterými jsme se už delší dobu neviděli. Doufám, že v senické farnosti s radostí zakoušíte, že jste milovanými dětmi Boha Otce. Taková osobní zkušenost Boží lásky a nezaslouženého odpuštění je základním stavebním kamenem křesťanství. To ona dělá z naší víry „evangelium“, tj. radostnou zvěst určenou pro každé lidské ucho a pro každé vyprahlé srdce. Bez prožívání a sdílení milosrdné Boží blízkosti by byl náš vlastní život poloprázdný a naše svědectví o Kristu mezi lidmi by se podobalo více či méně úspěšnému podnikání reklamních agentur. Nikoli náhodou nás Svatý otec František vyzývá, abychom ho následovali při procházení branou jubilejního roku Milosrdenství, která se v Římě otevře 8. prosince 2015. Zdaleka přitom nejde jen o nějakou další náboženskou slavnost. Ve své bule vyhlášením mimořádný Svatý rok, papež mimo jiné píše: „Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. (...) Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého v životě potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otvírá srdce naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu“ (čl. 2).

Tato slova od nás, bratři a sestry, vyžadují rozhodnutí. Vyžadují rozhodnutí vrátit se – počínaje adventem – ke každodenní tiché chvíli před Bohem, ve které každý podle svých možností upřeme svůj vnitřní zrak na Toho, který je nejvyšší Lásky a Pravda. Abychom měli šanci vstoupit do modlitby, je třeba se nejprve naladit na správnou vlnovou délku, na vysílací frekvenci Ducha Svatého. Je třeba ponechat stranou ustavičně klokotající proud našich starostí. Pomoci nám přitom může zimní období klidu na poli, vhodně zvolená doba, místo a poloha našeho těla, světlo svíčky nebo adventního věnce, oblíbený svatý obraz, nějaký biblický text nebo duchovní knížka, která upoutá naši pozornost na Boží přítomnost. Ať tak či onak, o to vás prosím, modlete se! Nenechte se od tohoto úmyslu odradit nutností překonávat nechuť, únavu či opomenutí v předcházejících dnech. Bylo by velkým omylem pochopit jubilejní rok Milosrdenství pouze jako výzvu k další práci pro chudé všeho druhu. „Nadešla chvíle,“ připomínal svého času církvi také papež Benedikt, „abychom znovu potvrdili důležitost modlitby, když mnoho

křesťanů zaměstnaných charitativní prací upadá do přehnané činnosti a hrozí jim zesvětštění.“ Vyznávejme se tedy při svaté zpovědi ze své malověrnosti při každodenním úsilí o modlitbu a začínejme stále znovu. Nemám přitom na mysli klasické problémy se soustředěností, ale spíše s horlivostí. Napadlo vás někdy při sledování zpráv, že temné projevy zla ve světě i v našem okolí dostávají zelenou právě proto, že my – děti světla – se obvykle modlíme málo, neochotně, špatně, nebo dokonce vůbec? Ano, zesvětštěná církev znamená velký průšvih. Navenek se sice může podobat záslužné a fungující neziskové organizaci, ale duchu zla bude k smíchu!

Rád vzpomínám na loňský podzim obohacený tím, že jsem pro vás připravoval na farním webu pravidelnou rubriku „slovo na naděli“. Závěrem tohoto dopisu ze studijního „exilu“ bych na to chtěl volně navázat, a podělit se tak o radost z rozjímání. Každoroční přechod od liturgického mezidobí do adventu bývá při mši svaté spojen s náročnými biblickými texty, které ohlašují příchod velkého dne soudu. Ten přinese spásu Božímu lidu, tj. všem, kdo budou „zapsáni v Knize“ (Dan 12,1). O přesné hodině tohoto dne prý nemá kromě nebeského Otce nikdo ponětí (srov. Mk 13,32) a znamení jeho blízkosti nejsou dvakrát přitažlivá: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje“ (v. 24). Jedná se o známé proroctví se starozákonními kořeny, které Pán připomíná svým učedníkům, nikoli proto, aby je odsoudil k doživotní ustrašenosti, ale aby je povzbudil k vytrvalosti ve víře. Při modlitbě nad podobnými texty z evangelia by nám neměla uniknout Ježíšova slova: „Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane“ (v. 30). Může to být myšleno doslova na dobu Ježíšových současníků? Evangelista Matouš – zvláště citlivý na naplnění starozákonních předpovědí – popisuje dramatickou hodinu Ježíšovy smrti takto: „Chrámová opona se roztrhla..., země se zatřásla, skály pukaly, hroby se otevřely..., strážce se velmi zděsili“ (Mt 27,51nn). Je to snad náhoda? Nikoli. Písmo svědčí jednoznačně o tom, že dobrovolná oběť Božího Syna – přinesená na kříži v souladu s tajemným plánem nebeského Otce – „pohnula hvězdným světem“ nesrovnatelnou silou a k naší radosti naplno a navždy otevřela stavidla Božího milosrdenství pro všechny, kdo o ně budou stát. Autor listu Židům dodává: „Kristus - jedinou obětí - přivedl k dokonalosti ty, které posvětil“ (10,14). Ať tedy Boží chvála zní naším adventem!

Žehná vám otec Tomáš

Farní kuchařka

Když jsem hledala recept do nového čísla Farního listu, snažila jsem se najít něco jednoduchého. Něco, u čeho by se mohly zapojit i děti, protože když se vrátím o pár let zpátky, vím, jak moc ráda jsem pomáhala mamince při pečení. A také si uvědomuji, že společně strávené chvíle, jsou k nezaplacení. Recepty jsem vyhledala hned dva, ale nebojte, jsou opravdu jednoduché.

KOKOSOVÉ KULIČKY

Ingredience:

- 120 g bílé čokolády
- 150 g kokosu
- 80 g másla, které necháme změkknout
- 1 vanilkový cukr
- 2 – 3 lžičky moučkového cukru
- lžička rumu
- citronová šťáva
- kokos, holandské kakao na obalení

Postup:

Bílou čokoládu nastrouháme a smícháme s ostatními ingrediencemi.

Vzniklou hmotu necháme na chvíli odležet v ledničce a poté z ní vytvoříme kuličky.

Obalujeme buď v kokosu, nebo v holandském kakau, záleží na Vás.

Kuličky vložíme do košíčků a necháme na chladném místě.

U kokosu zůstaneme. Připravíme si totiž.

BOUNTY TYČINKY

Ingredience:

- 200 g kokosu
- 3 PL a 1 ČL kokosového oleje
- 50 g medu
- 165 ml kokosového mléka
- 150 g kvalitní hořké čokolády

Postup:

V hrnci smícháme kokos, med, kokosové mléko a tři lžičky oleje. Za stálého míchání necháme vše na chvíli povařit tak, aby se nám ingredience spojily.

Vzniklou hmotu utlačíme do silikonové formy, kterou strčíme do mrazáku, cca na hodinu.

Po ztuhnutí směs nakrájíme a máčíme v čokoládě, kterou jsme rozpustili s lžičkou oleje.

Vrch tyčinek můžeme ještě posypat kokosem a necháme ztuhnout v ledničce alespoň na dvě hodiny.

Milí farníci, tentokrát Vám přeji nejen dobrou chuť, ale také krásné a pohodové vánoční svátky, plné radosti a lásky, protože láska a zdraví jsou ty největší dary, které máme a kterým se žádný jiný nevyrovná.

Ludmila Štafová

Světové setkání mládeže v Krakově 2016

Po třech letech se opět bude konat celosvětové setkání mládeže. Tato akce se bude tentokrát konat kousek od našich hranic-v polském Krakově. Nejprve se všichni účastníci rozjedou do jednotlivých farností. Pro olomouckou arcidiecézi je vybrána farnost Opole. Zde budou mladí od 20. do 25. července trávit čas s místními farníky. Poté se všichni přesunou do samotného Krakova, kde budu trávit spolu čas až do 31.7. Vyvrcholením bude noční sobotní vigilie a nedělní mše svatá, kterou bude sloužit papež František. Tímto také celé

setkání skončí. A nyní několik důležitých údajů. Mottem setkání je: „Blahoslavení MILOSRDNÍ, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7). Cena je 5 800 Kč,-. Přihlašovat se můžete do 30.dubna 2016 na stránkách:

<http://krakov2016.signal.cz>

Bližší informace získáte u vašich kněží nebo animátorů.

Josef Rozsypal

Pro šikovné ruce

Svícen vesnička

Nejen děti, ale i my dospělí, se už možná těšíme na Vánoce. Nelákají nás dárky, spíš kouzelná atmosféra, kterou tyto jedinečné svátky vyzařují. Pokud nechcete čekat až na Vánoční stromeček, udělejte si s námi svícen, který vyvolá trošičku té pohodové nálady už teď.

Budeme potřebovat:

zavařovací sklenici, bílou barvu, štětec, tvrdý papír, řezací nůž, tekuté lepidlo, šišku a provázek na ozdobu

1. Zavařovací sklenici nejprve natřeme bílou barvou. Máme dvě možnosti. 1- Sklenici jemně z větší vzdálenosti přestříkat barvou ve spreji. 2- Vezmeme štětec jemně ho namočíme do bílé barvy (barakryl, tempera) otřeme o papír, aby štětec nebarvil ale spíše jen, špinil a celou sklenici postupně takto jemně přetřeme.
2. Než barva zaschne, připravíme si proužek tvrdého papíru v takové délce, aby se jím dala obtočit zavařovací sklenice. Na papír si nakreslíme tužkou jakýkoliv motiv. (domečky, stromy, hory, sněhuláky). Předlohu vyřezeme řezacím nožem. Pracujeme na dřevěném prkénku, případně vystříháme pomocí nůžek. Záleží na složitosti motivu. Pro děti bude nejlepší zvolit stromečky a kopečky, aby mohli pracovat jen s nůžkami.
3. Následuje lepení na sklenici. Vystřížený motiv si položíme na stůl a přetřeme lepidlem. U složitějších motivů je dobré použít pro lepení tekuté lepidlo, mírně naředěné vodou. Nanášíme na papír štětečkem. Na závěr můžete dozdobit pomocí šišek a provázku.

Svícen vynikne v celé kráse, až se do něj vloží svíčka a zhasnou se ostatní světla.

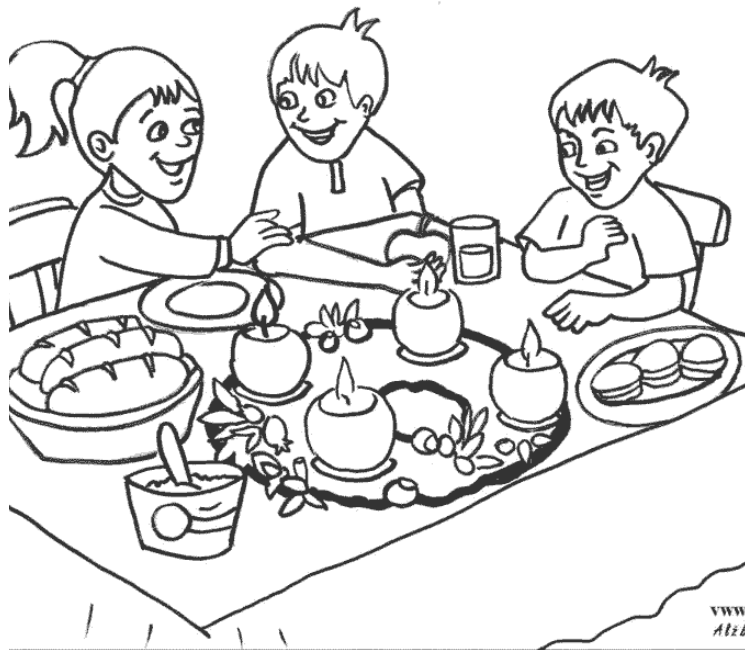

Veronika Dlabalová

Ahoj děti

Je tu listopad a spolu s ním i blížící se Advent. Předpokládáme, že každý z Vás ví co to Advent je. Co nás napadlo při slovu Advent? Blíží se vánoce a to, jak jsme se už nemohli dočkat, až uvidíme hořet poslední svíčku na adventním věnci, u kterého se celá rodina modlí společně. A nesmíme zapomenout ani na kouzelné roráty s lampičkami a tmou kolem nás. Doufáme, že i letos si uděláte čas alespoň jedenkrát v týdnu a přijдете na roráty. Určitě vezměte sebou i kamarády. Připravili jsme pro vás malý obrázek, který si můžete vymalovat. A pro ty starší test, co víte o Adventu.

Co víte o Adventu ?

1. Slovo "Advent" znamená

- a) příprava
- b) příchod
- c) očekávání

2. Jak se jmenuje prorok Adventu (který nás převážně provází liturgií Adventu)?

- a) Jeremiáš
- b) Ezechiel
- c) Izaiáš

3. Jak se také jmenuje třetí neděle adventní?

- a) Gaudete
- b) Laetare
- c) Natale

4. Název typických adventních zpěvů "roráty"

- a) je odvozen od jména P. Heinricha Rohra, jezuitského kněze, který tyto zpěvy zavedl v českých zemích
- www.atez.cz b) vznikl na Hané a souvisí s obvyklým barokním hudebním doprovodem trubek, hanácky róre.
- c) pochází z prvního slova latinské verze s významem "Dejte rosu"

Dominika Doláková a Metoděj Koupil

Pozvánky

Roráty

Senice, každé pondělí v 6:30, každou sobotu v 8:00

Senička, každý čtvrtek v 6:30

Setkání pastorační rady

fara Senice, středa 02. 12. 2015 od 18:45

Setkání seniorů

fara Senice, středa 09. 12. 2015 od 16:00

Adventní duchovní obnova pro dospělé

Konice, sobota 12.12. 2015 v 9:30

Roráty se snídaní pro děti

fara Senice, sobota 19.12. 2015 v 8:00

Děkanátní duchovní obnova pro mládež od 13. let

fara Cholina, pátek a sobota 11.- 12.12. 2015 od 19:00

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz